

24. Aarg.

15. Maj 1908.

Nr. 9.

Svarene paa »Kvinden og Samfundets« Spørgsmaal om Omsorgen for ulykkeligt stillede Børn.

Ved mag. art. Georg Christensen.

»Kvinden og Samfundet« har haft den Glæde at modtage nogle og tredive Besvarer paa de udsendte Spørgsmaal om vore Børnehjem og Opdragelsesanstalter. Af disse er Halvdelen fra Børnehjemsfolk. Mange af Svarene er meget udførlige, enkelte har næsten en Afhandlings Karakter. At aftrykke dem i deres Helhed var desværre umuligt for dette Tidsskrift. Efter Redaktionen Ønske har jeg derfor søgt at sammenarbejde Svarene paa hvert enkelt Spørgsmaal, idet jeg saavidt muligt lader Indsenderne selv føre Ordet gennem Citater*). Paa nogle Punkter vil det da blive min Opgave at lade de modstridende Meninger komme til Orde, men for de fleste Spørgsmaals Vedkommende dækker alle Svarene saa nøje hverandre, at der kun kan blive Tale om at fremstille og med forskellige Motiveringer belægge den Tendens, der bærer alle Indsendernes Svar, og som ganske tydeligt afstikker Maal og Midler og sætter Kursen, hvorefter der styres eller — burde styres.

Det første Spørgsmaal, om de officielle Rammer, som Loven af 14. April 1905 har skabt, har mange ikke ment at kunne besvare, bl. a. af den Grund, at Systemet er saa lidet prøvet. De fleste finder det i og for sig tilfredsstillende som Form betrag-

tet. »Men det Indhold, der er gydt i denne Form, lader paa væsentlige Punkter saa meget tilbage at ønske, at Systemet dog bliver forfejlet. Saavel Midlerne, hvormed man tilstræber Opdragelsen af den forsømte Ungdom, som Vilkaarene, hvorunder der arbejdes, og endelig Maalet, hvorimod der stiles, er saa mangelfuldt og misvisende, at man nærmest kommer til den Erkendelse, at Omsorgen for vanskelige og forsømte Børn for Tiden er i en forkert Gænge her til Lands«. En Børnehjemsforstander finder, at Hovedprincippet for Børns Anbringelse, for Sogneraadene i alt Fald, er at finde det billigste Sted. Der ankes ogsaa over, at det er et noget lille Virkefelt, Loven anviser Børnehjemmene, hvilket vel rettere vil sige, at det er for stor en Skare, der henvises til Opdragelsesanstalterne, og at Sorteringen, der foretages af Opdragelseshjemmene, ikke altid viser stor Kyndighed hos disse Ledere.

En særlig Domstol for Børn har kun 2 ønsket, som heri saa en Mulighed for en mere individuelt tilpasset Straf. Andre har fundet den overflødig under dansk Retspraksis eller endog skadelig. Tanken om et Centralorgan for enhver Art af Børnehjælp har heller ikke vundet Tilslutning mere end hos ganske enkelte Indsendere. Man frygter, det snarest vilde blive et Omsvøbsdepartement. Men naar man betænker, at Forholdene nu er saadan, at Pleje-

*) Da flere har ønsket at være anonyme, citerer jeg overhovedet uden Navn.